

Ryttare som David har gjort i betong.

Vem är ryttaren?

- Ryttaren är en flicka. Det är bara en jungfru som kan fånga en enhörning.

Enhörningar är skygga varelser, men om dom blir anfallna så försvarar dom sej med hornet, berättar David.

MARCUS
skrev och frågade

Grand Hotell och ett varuhus Storköping, byggda av Andreas.

Andreas bygger Uppsjö

Andreas arbetar nu på att göra modeller som ska ställas ut i vår på Kungsholmens bibliotek. Vi har hört att du bygger ett helt samhälle hemma hos dig, Andreas.

Vad heter samhället?

- Storköping – Mälarpärlan och Uppsjö. Kvarnhem är ytterligare ett, som kom till i förra veckan.

Vilka bor där?

- Alla möjliga.

Vad arbetar de med?

- Alla vanliga jobb.

Är det nåt som är typiskt för Uppsjö?

- Uppsjö är min favorit. Jag har lagt ner mycket energi på göra det bra.

Hur kom du på idén att bygga Uppsjö och Storköping?

- Jag började med Storköping för 3-4 år sen i min gamla längdenhet. Sen fortsatte jag med nya samhällen.

Hur ofta bygger du?

- Mest i helgerna och lite då & då på kvällarna. Modellerna står på skivor. Allt står på bockar av furu. Det kommer att bli över hela rummet.

Vad använder du för material?

- Flingpaket och material från Kreatima.

När tror du att du blir färdig?

- Jag låter det bara fortsätta.

Skulle du vilja bo i Uppsjö, Andreas?

- Ja, varför inte.

Var då?

- Gärna på pendelavstånd till Stockholm och Inuti.

Uppsjö ligger vid Mälaren. Kvarnhem ligger ungefär vid Åkers stycke bruk. Men skulle kunna ligga i Småland. Det tänkte jag på när jag åkte buss genom gamla små samhällen där.

Momoko tycker om kungar

Momoko vid sitt arbetsbord.

Hon tittar på ett brev till Oscar I.

Det är skrivet på franska och börjar:

Mon cher Oscar. På bordet ett porträtt av kung Oscar, som hon arbetar med.

Här skriver hon:

Hej, jag är en pigg tjej som heter Momoko Takamatsu. Mitt största intresse är historia och svenska regentlängder.

Oscar I är en favoritkung. Jag har två böcker om honom och i den ena finns ett par gamla brev från Karl XIV Johan till Oscar. Det är också en favoritkung. De är både far och son och kommer från Frankrike.
MOMOKO

Oscar I föddes 1799 och blev kung i Sverige 1844. Hans pappa Karl XIV Johan föddes 1763 och blev kung 1818. De är de första kungarna i släkten Bernadotte.

Julia i klänningen som hon har gjort.

Julia på Halloweenfesten

Hur var det på festen?

- Eva berättar att Julia hade gjort jättemånga fina dekorationer.

Vad hade du på dej Julia?

- Eva och jag har sytt klänningen som jag hade på mej. Jag hade gjort en skiss och sen hjälpte Eva mej att sy klänningen.

Vad åt ni?

- Kantarellsoppa, bröd och goda ostar och äppelkaka.

Var det dans och musik?

- Det var dans men jag dansade inte. För mycket folk. Det var medeltidsmusik med säckpipa, trumma och luta och långdans.

MARCUS FRÅGADE OCH SKREV

Två indianmasker från Nordamerika.

Från andra länder

Läsecirkeln åkte till Etnografiska Museet på Gärdet. Vi tittade på utställningen från Benin i Afrika, en video med afrikansk dans, indianmasker och samurajhus.

Fredrik pekade ut olika länder på Afrika-kartan. Vi åt trevlig och god lunch ur jättestora tallrikar.

Det är gratis inträde på Etnografiska. Så vi kallar museet för ETNOGRATISKA. Ett mycket bra museum på alla sätt.

På Etnografiska museet fanns en jättestor karta över Afrika. Fredrik pekar ut Kongo och Benin för oss.

Anders poesi blev en bok

Det var boksläpp på Anders Wettlers diktbok i början av året på Nationalgalleriet i Gamla stan. Anders läste ur boken och Petter spelade bas. Anders skriver här hur det kändes.

”Människor har alltid dragit. Jag har behövt komma in i värmen, hitta harmonin i ett förhållande. Samtidigt som jag har funnit människorna tilldragande, har många dragit bort. Anledningen har varit spänningen i min kropp: konstiga ryckningar och ett spänt uttryck har gjort även dem spända. Nu såg jag med spänd förväntan fram emot att själv kunna dra folk med ord och bild.

Inte heller nu kunde jag slappna av. Tack vare Inuti och Karin Levander, hade möjligheten att göra en hel, färdig bok äntligen uppenbarat sig. Vi samlade dikter, den äldsta cirka femton år och den nyaste noll dagar gammal. Temat var sökandet efter harmoni. Jag skrev och ritade: drömmen om att bli en *cewebrity* (en stjärna i cyberrymden) blev till en heroiskt naken segerfigur som håller nyckeln till datorvärlden. En dataikon, som jag kallade bilden.

Författardrömmen var ännu äldre. Jag ville bli populär, dra till mig andra människor, särskilt en kvinna, inte stöta bort. Emellertid skulle den drömmen kunna bli en mardröm av burop.

Under processen blev harmonins upphov alltmer klarlagt. Det som får personer och andra företeelser att harmonisera, är olika former av gemenskap. Men, skulle jag komma in i gemenskapen?

Slutligen stod jag utanför Nationalgalleriet. Kullerstenarna slog mot mig, hårda och iskalla. Lotte kom till slut, sedan Petter och Karin, sedan fler och fler tills hela Nationalgalleriet blomstrade av värme. Många ville ha min signatur och en kvinna skulle skriva om boken i en autisttidning. ”Förväntligen”!

Då släppte spänningen, boken som kännts tung lättade och bladen dalade bland stenvalv. Vi triumferade över seklers trälighet.”

Camilla blir intervjuad när hon hänger sin utställning i Sundsvall. Kommunen köpte sex av hennes broderier. Grattis!

Camilla tycker om scotrar, pingviner och förkläden

Jag har tur och har fått göra en utställning uppe i Sundsvall, 27/11-10 till 9/1 -11. TV4 och Sundsvallstidningen var där och intervjuade mig. Hela utställningen var en skotermässa av mina broderier. Det kom många från olika ställen och skrev i min Gästbok. Jag har sån tur att jag får ställa ut en gång till i Virserum i Småland, maj - september.

Hemma arbetar jag med korsstygn. Olika motiv med pingviner. Det ska bli färdigt i början av nästa år.

På Inuti behöver man alltid köksförkläden. Jag ska göra fem stycken på lite olika sätt. CAMILLA

Mattis på Inuti2 har gjort den här teckningen. Vem känner igen sig?

En av Sofias hästar

Sofia tycker om Vexelton

Jag tycker om en häst, som heter Vexelton på min ridskola. Han är trevlig och snäll. Han är bra för mig för han fattar inte galopp, om man inte håller händerna nere vid manen. Jag hoppas att jag får rida honom på lördag för han är min favorithäst. Han är mörkbrun med svart man. Han är inte slö när man rider honom. SOFIA

Sofia skriver också berättelser. Hon samlar dem i en tjock pärm. Den här berättelsen skrev Sofia 2003.

Mopeden

Det var en moped som var svart med ett enormt ljud. När han körde genom stan, hörde han hela tiden en massa ljud. Han blev så tokig, så han körde i diket och tappade ena hjulet. När han kom upp på vägen stod dom andra mopederna, som hade sett honom, bara och skrattade åt honom. Det brydde han sig inte om ett dugg. Han körde bara vidare på det hjul han hade kvar. Efter ett tag började han och dansa på sitt ena hjul, men till slut så tog luften slut i hjulet och han brakade neer i marken med en duns. Han försökte komma upp, men utan luft i hjulet gick det inte. Så där låg han och kved. Åren gick och han blev rostig och så till slut så pajade han. Men på vägen kom en man. Han ville ha en moped, så han tog med sig mopederna på sitt lastbilsflak och när han kom hem lagade han den. SEN tog han sig en runda med den. Mopederna var så glad igen, så att han gasade på. - Stopp där dumma moped, så fort får du inte köra! - Varför inte, sa mopederna och blev sur och kastade av honom. Sen körde han iväg och dansade polka.